



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 314/2014
15.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Б., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Б., адвоката С.Ч.М. из С.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Посл.бр. 2 К 140/12 од 01.03.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр. Кж1 1613/13 од 24.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2014. године, једногласно, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Б., адвоката С.Ч.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици Посл.бр. 2 К 140/12 од 01.03.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр. Кж1 1613/13 од 24.12.2013. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Посл.бр. 2 К-140/12 од 01.03.2013. године, окривљени Б.Б., оглашен је кривим за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. Кривичног законика (КЗ), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 40-четрдесет година и за кривично дело недозвољена производња, држање и ношење оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези са ставом 1.КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2-две године и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 40-четрдесет година, у коју се урачунава време проведено у притвору од 22.6.2011. године, па надаље. Од окривљеног је трајно одузет револвер марке ... калибра фабр.бр. ... и обавезан је на плаћање суду трошкова кривичног поступка у износу од 214.395,00 динара и паушала у износу од 30.000,00 динара, све у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су оштећени М.М. 1 и М.М. 2 за остваривање имовинско правног захтева упућени на парницу.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Посл.бр. Кж1 1613/13 од 24.12.2013. године, усвајањем жалби окривљеног Б.Б. и његових бранилаца, преиначио је пресуду Вишег суда у Сремској Митровици Посл.бр. 2 К-140/12 од 01.03.2013. године, тако што је окривљеног огласио кривим за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. КЗ, за које му је утврдио казну затвора у трајању од 19-деветнаест година и за кривично дело недозвољена производња, држање и ношење оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези са ставом 1. КЗ, за које му је утврдио казну затвора у трајању од 2-две године и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од 20-двадесет година, док је у осталом, непреиначеном делу, наведену првостепену пресуду потврдио.

Бранилац окривљеног Б.Б., адвокат С.Ч.М., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда „ на основу члана 483. став 3. у вези са ставом 1. ЗКП, члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП“, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине првостепену пресуду и одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати на поновну одлуку првостепену или Апелационом суду или преиначи у целини или делимично првостепену и одлуку донету у поступку по редовном правном леку у погледу правне квалификације дела односно да се ради о кривичном делу „обичног убиства“ или о кривичном делу убиства на мах, као и са даљим предлогом да Врховни касациони суд благовремено обавести браниоца о седници већа на којој ће се одлучивати о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) (у даљем тексту: ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Б., адвоката С.Ч.М. је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је првостепеном и другостепеном пресудом прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, тиме што је у првостепеној пресуди, као ниска побуда окривљеног, поред „разочараности у оштећену“ која је наведена и у оптужници, додата на штету окривљеног и околност повреде самољубља-нарцисоидности, коју оптужница не садржи, а другостепеном пресудом утврђена сасвим друга ниска побуда-безобзирна себичност и жеља окривљеног да сада пок. С.К. буде само његова и да са истом живи до краја живота.

Оптужницом Вишег јавног тужиоца у Сремској Митровици Кт 89/11 од 22.11.2011. године, измењеном поднеском од 30.01.2013. године, окривљеном је стављено на терет да је лишио живота сада пок.С.К. из ниске побуде-разочараности у

оштећену, због тога што га је напустила и раскинула ванбрачну заједницу са њим. Постојање ниске побуде код окривљеног, као квалификаторне околности дела, утврђено је и правноснажном другостепеном пресудом, с тим што другостепени суд, поводом жалбених навода бранилаца окривљеног, није прихватио првостепеном пресудом утврђену (као у оптужби) “разочараност у оштећену“, као правилно и сасвим јасно и објективно дефинисану ниску побуду окривљеног, већ је оценом релевантних чињеница утврђених у првостепеном поступку и на претресу пред тим судом, закључио да се ниска побуда окривљеног огледа у његовој безобзирној себичности и жељи да са сада пок. С.К. живи до краја живота и да она буде само његова, без обзира на њена осећања и њену одлуку да више не живи са њим у ванбрачној заједници, а сагласно утврђењу да је наведена жеља окривљеног у складу са структуром његове личности (чија су емоционална обележја лабилност, посесивност, рањивост, нарцисоидност) и да је ради остварења својих жеља окривљени прогањао и убеђивао сада пок.С.К. да наставе заједнички живот иако је она то упорно одбијала и јасно му ставила до знања да је између њих све готово, што окривљени није прихватао.

Следствено реченом, наведеном изменом описа ниске побуде у правноснажној пресуди, по оцени Врховног касационог суда, није прекорачена оптужба већ је само, у складу са чињеничним стањем утврђеним у поступку, прецизиран и појашњен оптужбом већ обухваћен мотив окривљеног за лишење живота сада пок.С.К., при чему је у субјективном и објективном смислу непромењен идентитет оптужбе и пресуде (члан 420. ЗКП).

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче и да је првостепеном и другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка јер су разлози пресуде у којима суд оцењује доказе, противречни стању у списима предмета, при чему ову повреду не опредељује сходно одредбама члана 485. став 4. ЗКП. Такође, позивајући се на повреду кривичног закона, без опредељења о којој тачно повреди је реч, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног оспорава правилност правне оцене дела окривљеног као кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 5. КЗ и закључак првостепеног и другостепеног суда да се у конкретном случају не ради о кривичном делу убиства на мах из члана 115. КЗ, што је теза одбране окривљеног, али се наводи захтева у том делу своде на оспоравање правилности интерпретације суда налаза и мишљења вештака неуропсихијатра и оцене других доказа (балистичко вештачење, исказ сведока М.М.) на основу којих суд закључује о непостојању код окривљеног, у време извршења дела, стања јаке раздражености изазваног вербалним сукобом, односно вређањем од стране сада пок.С.К., као услова за деловање на мах. Поред тога, бранилац у захтеву оспорава утврђење у правноснажној пресуди редоследа испаливања хитаца по којем је хитац у пределу пазушне регије последњи, као противан материјалним доказима и усаглашеном балистичком и судско медицинском вештачењу које дозвољава да је могућа одбрана окривљеног да је први хитац испалиен приликом отимања око пиштоља окривљеног и сада пок.С.К. и да је то управо хитац у пределу пазушне регије, те оспорава оцену суда исказа сведока Д.З., који по ставу браниоца оповргава закључак суда да је окривљени ушао у продавницу са намером да лиши живота сада пок. С.К.

Предњим наводима захтева указује се на недостатке у разлозима пресуде који представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди погрешном оценом суда одбране окривљеног и изведених доказа, односно на разлоге који одредбом члана 485. став 4. ЗКП нису предвиђени као дозвољен законски основ за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Б. у том делу недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 490. и 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.